

Summer English Camp

2013 július második hetében részt vettünk egy angol nyári táborban. Nagy megtiszteltetésben volt részünk, mivel ezen a héten csak 20 fő vehetett részt és ebbe mi is benne voltunk. Nagyon sok maradandó élményünk van a táborból! Sokat tanultunk, de mind e mellett nagyon jól is szórakoztunk és egész héten nagyon bőségesen el voltunk látva! Nagyon színes volt a tábor: voltak előadások, játékok, változatos külsős programok! Volt olyan, hogy egész nap bent voltunk a suliba, de viszont volt olyan is amikor kint szabadban tanulhattunk és szórakozhattunk! Fontos volt számunkra a társaság is, és azt kell hogy mondjuk meg voltunk elégedve a csapattal - szerintünk egy nagyon jó társaság volt - és a tanárainkkal! Egy szóval, nagyon jól éreztük magunkat ebben az elmúlt 6 napban! Örök élmény marad a számunkra! ☺

Előadások: Az előadásokból rengeteg dolgot megtudhattunk. És mivel természetesen ezeket angolul tartották, a tábor végére az már szokatlan volt hogyha valaki magyarul beszélt. Sőt elérték azt, hogy angolul gondolkozzunk. Megtudhattuk hogy vált Anglia nagyhatalommá Dr. Gellén Józsi bácsi előadásából. Megismerkedhettünk az ír szokásokkal Gula Mariannak köszönhetően. Fodor Szabolcs által betekintést nyerhettünk a multicégek működésébe és lehetőségünk volt egy angol anyanyelvű tanárral is beszélgetni, akit Tednek hívtak. Az előadásokból mindig kvíz készült és többnyire ezek által került ki a nap győztese (egy csapat), így mégjobban motiváltak minket, hogy az előadás minden kis részletére odafigyeljünk.

Angol nyelv használata a táborban: Szabadidőnkben is igyekeztünk minket hozzászoktatni, hogy használjuk az angol nyelvet. Vasárnap például azt a küldetést kaptuk hogy Debrecen főterén minél több embert szólítsunk le és tegyünk fel nekik pár alapvető kérdést. Természetesen ezt mind angolul. Vagy például a tábor utolsó napján, pénteken Budapesten az Aréna Plázában elrejtettek egy üzletbe az ajándék belépő jegyeinket, amelyek az Aquatikumba szólnak és minden egyes boltba be kellett mennünk és el kellett magyarázni, hogy mit keresünk és miért. Nekünk ez a feladat tetszett a legjobban. Meglepő volt hogy mennyi eladó nem tud angolul és vicces volt hallani, hogy hogy próbálják egymásnak lefordítani a mondandókat. Sőt talán számunkra az volt a legnehezebb hogy az így, általuk költött mondatokat magyarul hallva ne nevéssük el magunkat hisz játszani kellett a szerepünk - magyarul nem beszélő turisták voltunk.

Angol konyhával ismerkedhettünk: Tanáraink gondoskodtak arról, hogy az angol jellegzetességekből itt Magyarországon is kóstolót kapjunk. Érthetjük ezt szó szerint is, ugyanis minden reggel a tradicionális angolkonyha termékeit fogyaszthattuk. Ehettünk amerikai fánkot, édeskenyeret, mogyoróvaját kenhettünk a piritósunkra, juharszirupos palacsintát reggelizhettünk vagy éppen megküzdhattunk a marmite-al is, bár ez különösebb sikert nem aratott. Véleményünk szerint nem kifejezetten magyar gyomornak való. (Erre elég bizonyítékot kaptunk, hála a csoportban lévő fiúknak, akik be akarták bizonyítani, hogy ők állják a marmite próbát. Nem jártak sok sikerrel.)

Emlékezetes nap a szerda és a péntek: Minden nap emlékezetes volt, bár szerintünk az a nap amelyre életünk végén is emlékezni fogunk az a szerdai nap. Ekkor ugyanis egy angol étteremben, a John Bull Pubba ebédeltünk, ez egy nagyon nívós hely. Egyébként is jól viselkedtünk, de szólt Adri néni és egy pincér is, hogy nagyon fontos prominens személyeket, magyar nemzeti hősöket várnak a hotelbe, ezért legyünk még csendesebbek. Nemsokkal később meg is érkezett egy, majd még egy limuzin. A csapat teljes ámulattal nézte ahogy az étterem elé gurultak. Ekkor indulást fújtak tanáraink és ezután jött a meglepetés. A limuzin ugyanis értünk jött. :D Még fel se ocsúdtunk az ámulatból, már a limuzinban ültünk és furikáztak minket Debrecen utcáin, persze ennek is célja volt, hiszen a leghíresebb emberek és „celebek” mindig angolul kommunikálhatnak. Ami szintén bevészte magát az emlékezetünkbe, hogy az utolsó napon Budapesten meglátogathattuk az izraeli nagykövetséget és beszélgethettünk Ilan Morral, méghozzá tolmács nélkül. Jó érzés volt így „face to face” egy ilyen személlyel hivatalosan beszélgetni angolul, ráadásul úgy, hogy csak minket fogadott! Ezután megcsinálhattuk azt a feladatot amelyre egész héten készültünk. Minden csoport még hét eléjen kapott egy fővárosi nevezetességet, amelyről hét közben folyamatosan írtuk a szöveget, majd pénteken meglátogattuk ezeket a helyeket és mindig az illetékes csapat megtartotta az előadását. Érdekes volt kipróbálni, hogy boldogulnánk angol idegenvezetőként. Majd lazításként nap végén beültünk egy moziba és ezzel véget ért a tábor. Szinte felfoghatatlan milyen gyorsan eltelt ez a hét, pedig végig tanultunk. Bárcsak az iskolában is így tehetnének szert a tudásra...kár, hogy erre nincs lehetőség!

Nagyon nagy köszönettel tartozunk a tanárainknak, Tokainé Rácz Adriennek és Dobó Tibornak, mert nem kis munka egy ilyen tábor megszervezése, hogy minden úgy legyen, hogy mindenkinek jó legyen! Hálásak vagyunk, nagyon sokat tanultunk!!